

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i stanowią podstawę do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu, w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa, ustali nazwę organizacji eksportowej, względnie organizacji eksportowych, uprawnionych do otrzymywania wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz warunki, na których podstawie organizacja, względnie organizacje te otrzymywać będą wymienione zaświadczenia i ogłosi w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 r. i obowiązuje do 31 października 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

451.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 lipca 1930 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów
i szynek.

Na podstawie art. 7 pkt. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stósk celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę bekonów i szynek, wytworzonych na polskim obszarze celnym, może być przyznany zwrot cła uiszczanego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów materiały według następujących norm:
za 100 kg. bekonów lub szynek, również
w opakowaniu hermetycznym zł 25.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy, w każdym z urzędów upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 r. i jest ważne aż do odwołania. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 4, poz. 39).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

452.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH

z dnia 17 lipca 1930 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

Na podstawie artykułów 368 ustępy 2 i 4 i 364 p. 2 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), zarządza co następuje:

§ 1. Ustęp 1 § 1 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 182) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla przeprowadzania egzaminów, przewidzianych w artykułach 361, 362, 363 i 364 p. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) ustanawia się komisje egzaminacyjne:

a) przy Ministerstwie Robót Publicznych i
 b) przy urzędzie wojewódzkim lwowskim, tę ostatnią dla osób zamieszkałych na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i wołyńskiego, a w odniesieniu do egzaminów przewidzianych w artykułach 361, 362 i 363 cytowanego rozporządzenia, także dla osób zamieszkałych na obszarze województwa krakowskiego".

Po tym ustępie dodaje się dwa ustępy o następującym brzmieniu:

„Ponadto dla przeprowadzenia egzaminów przewidzianych w art. 364 p. 1 i 2 cytowanego rozporządzenia ustanawia się komisje egzaminacyjne:

c) przy urzędzie wojewódzkim krakowskim, dla osób zamieszkałych na obszarze województwa krakowskiego, oraz

d) przy urzędzie wojewódzkim wileńskim, dla osób zamieszkałych na obszarze województw: nowogródzkiego i wileńskiego.

Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i potrzebną ilość członków komisji przy Ministerstwie Robót Publicznych mianuje Minister Robót Publicznych z grona urzędników Ministerstwa Robót Publicznych lub też z poza grona tych urzędników na okres trzyletni, przewodniczącego zaś, zastępcę przewodniczącego i potrzebną ilość członków komisji przy urzędzie wojewódzkim mianuje wojewoda właściwy według siedziby danej komisji z grona urzędników urzędu wojewódzkiego, lub też z poza grona tych urzędników również na okres trzyletni".

§ 2. Ustęp 1 § 13 cytowanego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Po ustaleniu, że nie zachodzą przeszkody wymienione w art. 366 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli do udzielenia uprawnienia, oraz, że ubiegający się o uprawnienie czyni zadość wymagany warunkom co do wykształcenia i co do praktyki, Ministerstwo Robót Publicznych orzeka o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia o tem kandydata, tudzież właściwą komisję egzaminacyjną, przez którą egzamin ma być przeprowadzony. O niedopuszczeniu do egzaminu Ministerstwo Robót Publicznych zawiadamia kandydata z podaniem motywów".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

453.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorcze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych.

Na podstawie art. 8 pkt. a, b, c, d, e, i g oraz art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) postanawia się co następuje:

Rozdział I. Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Przez nazwę „tłuszcze jadalne” rozumie się produkty, przeznaczone do spożycia, składające się z substancji tłuszczowej, otrzymane drogą przeróbki z tkanek zwierzęcych lub roślinnych, mające w ciepłocie pokojowej konsystencję mazistą lub stałą.

(2) Przez nazwę „oleje jadalne” rozumie się takie same produkty, mające w ciepłocie pokojowej konsystencję płynną.

§ 2. (1) Tłuszczami jadalnymi, dopuszczonymi do obiegu dla spożycia, są:

1) Tłuszcze zwierzęce:

- a) smalec wieprzowy i z drobiu,
- b) łój,
- c) oleomargaryna.

2) Tłuszcze roślinne:

naturalne tłuszcze jadalne (kokosowy, palmowy i t. p.).

3) Tłuszcze zestalone (hydrogenizowane) pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego.

4) Tłuszcze mieszane (mieszanki tłuszczów 1), 2) i 3):

- a) tłuszcze, upodobnione do masła (margaryna, smalec margarynowy),
- b) tłuszcze, upodobnione do smalcu.

(2) Masło, jako tłuszcz jadalny, nie podlega przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Olejami jadalnymi, dopuszczonymi do obiegu dla spożycia, są: oliwa, olej sezamowy, soja, rzepakowy, lniany, słonecznikowy, arachidowy, mawkowy, kukurydzowy, konopny oraz inne oleje, które w drodze osobnego rozporządzenia będą uznane za jadalne.

§ 4. Wszelkie produkty, podpadające pod przepisy niniejszego rozporządzenia, przeznaczone do obiegu dla celów spożycia, powinny być sporządzone z surowców, uzyskanych ze zwierząt, które przed ubojem i po uboju zostały urzędowo zbadane i uznane za zdatne do spożycia bez ograniczeń, względnie z materiałów nienagannych co do jakości, świeżości, czystości i niezawierających jakichkolwiek składników, mogących działać szkodliwie na zdrowie ludzkie. Produkty powinny mieć na opakowaniu napis „jadalne”.

§ 5. (1) Lokale, w których wytwarza się, przerabia, pakuje, przechowuje oraz sprzedaje produkty, objęte niniejszym rozporządzeniem, powinny odpowiadać wszelkim wymaganiom sanitarnym i higienicznym. W szczególności lokale te powinny być stale czysto utrzymywane; miejsca, przeznaczone na przechowywanie zapasów, powinny być chłodne i przewiewne; podłogi w wytwórniach i składach nieprzepuszczalne, ściany malowane na kolor jasny, z lamperją dwumetrową olejną lub z materiału nie-